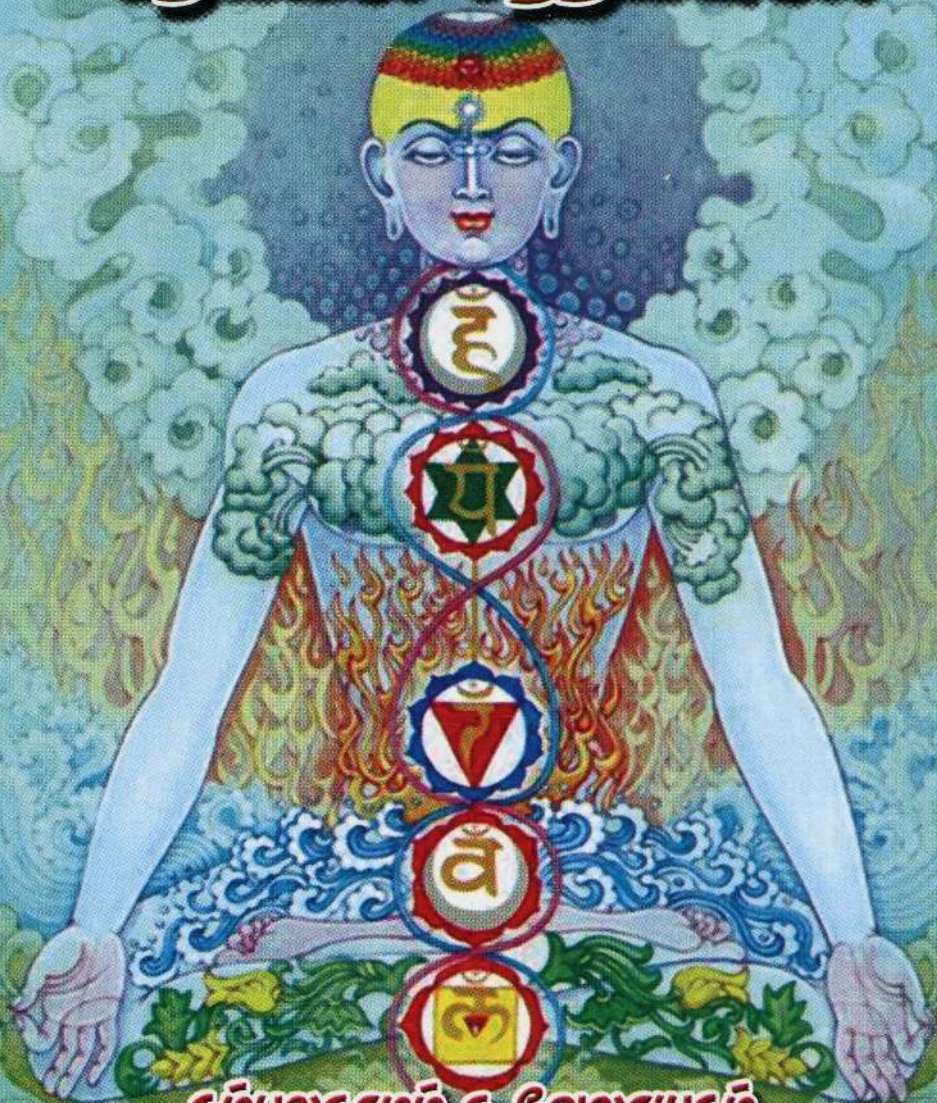

இந்திய ஞானிகளின் தெய்வீகச் சிந்தனைகள்

தும்பலகாமம் க.வேலாயுதம்

இந்திய ஞானிகளின் சித்யவீகச் சிந்தனைகள்.

~ தம்பலகரமம் க.வேலாயுதம் ~

வெளியீடு
சாயிபிரசுரம்.
78, பேராலய வீதி,
திருகோணமலை.

தூலீ வ்பரம்

தலைப்பு :	இந்திய ஞானிகளின் தெய்வீகச் சிந்தனைகள்.
ஆசிரியர் :	தம்பலகாமம் திரு.க.வேலாயுதம்
பதிப்பாசிரியர் :	திரு.வே.தங்கராசா B.A (Dip.In.Edu(Cey))
மொழி :	தமிழ்
முதற்பதிப்பு :	2008
வகை :	ஆன்மிகம்
பிரதிகள் :	500
உரிமை :	சாயி பிரசுரத்திற்கு.
அச்சுப்பதிப்பு :	அஸ்ரா பிரிண்டர்ஸ் பிரைவேட் லிமிடட்., 43, திருஞானசம்பந்தர் வீதி, திருகோணமலை. 0714200251
விலை :	75/=
வெளியீடு :	சாயிபிரசுரம், 78,பேராலயவீதி, திருகோணமலை. 077 6781054 / 026 2220816
கிடைக்குமிடம் :	லங்கா புத்தகசாலை, F.L.I.14 டயஸ் பிளேஸ், குணசிங்கபுர. கொழும்பு.
வெளியீட்டெண் :	02

படையல்

எனது கல்விக்கு உரமூட்டிய எனது

சிறியதந்தை

அமரத்துவம் எய்திய

திரு. கனகசபை பாக்லியதுரை,

சிறிய தாயார் அமரத்துவம் எய்திய

நிசுமதி. கணபதிப்பிள்ளை

கணேசபாக் கியம் ,

ஆகியோர்களுக்கு இந்நூலைச்

சமர்ப்பணம் செய்கிறேன்.

வாழ்த்துரை

"கடுகு சிறிதெனினும் காரம் பெரிது" என்பது பழமொழி இந்த நூலும் அத்தகைய இயல்பு கொண்டதாகும்.

நூலின் தலைப்பு " இந்திய ஞானிகளின் தெய்வீகச் சிந்தனைகள் " என அமைந்திருந்த போதிலும் அதில் மெஞ்ஞானம், விஞ்ஞானம், ஆன்மீகவாதம், லோகாயதவாதம், மார்க்ஸிஸம், சைவசித்தாந்தம், அத்வைதம் போன்ற தத்துவங்கள் பலவும் அலசப்பட்டிருக்கின்றன.

"நான் மட்டும் வாழ்ந்தால் போதுமானது " எனச் சிந்திக்கும் இந்தக் காலகட்டத்தில் பிரபஞ்சத்தைப்பற்றியும், உலகைப்பற்றியும், உயிரினங்கள் பற்றியும் ஆராயும் இந்த நூல் வெளிவருவது சாலப் பொருத்தமானதாகும். மனித சிந்தனையின் பாய்ச்சலுக்கு இந்த நூல் சிறுதுடும்பாக அமைகிறது.

நான் இலங்கை ரூபவாஹினித் தொலைக்காட்சியின் தமிழ்ப்பிரிவுப் பணிப்பாளராகவும் பின்னர் வீரகேசரி பத்திரிகையின் சிரேஷ்ட செய்தி ஆசிரியராகவும் விளங்கிய காலத்தில் திரு.வேலாயுதம் தங்கராசா அவர்களுடன் பழகும் வாய்ப்புக் கிட்டியது.

இன்று அவரது தந்தையான தம்பலகாமம் க.வேலாயுதம் அவர்களின் நூலுக்கு வாழ்த்துரை வழங்குவதற்குக் கிடைத்த சந்தர்ப்பத்தையிட்டு பெருமகிழ்ச்சியடைகிறேன். ஒரு பத்திரிகையாளனில் விரிந்து, பரந்து ஆழமாக ஊடுருவிச் செல்லும் சிந்தனை வெளிப்பாடு கண்டு புளகாங்கிதமடைகின்றேன்.

இந்த உலகம் உய்யவேண்டி திரு தம்பலகாமம் க.வேலாயுதம் அவர்கள் தமது எழுத்துமுயற்சியை மேலும் தொடர வாழ்த்துகிறேன். இந்த அரிய நூலின் பதிப்பாசிரியருக்கும், பதிப்பகத்தினர் மற்றும் வெளியீட்டகத்தினருக்கும் எனது நல்வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சி. வன்னியகுலம். M.A

பதிப்பாசிரியர் உரை.

தம்பலகாமம் கவலையுதம் அவர்கள் நமது மத்தியில் வாழும் அந்த எழுத்தாசிரியர்களில் குறிப்பிடத்தக்கவொருவர். வீரகேசரியில் நீண்ட காலமாகத் தம்பலகாமம் நிருபராகக் கடமையாற்றியவர். பத்திரிகைகளில் இதுவரை வெளிவராத இவரது ஆக்கங்களைத் தொகுத்து “இந்திய கவிதைகளின் தெய்வீகச் சிந்தனைகள்” என்ற பெயரில் இந்நூலை சாயிரசுரம் வெளியிடுகிறது.

ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தில் இந்திய மண்ணில் பிறந்து, தமக்கென வாழாது. காடுகளிலும், குகைகளிலும் தவ வாழ்க்கை வாழ்ந்து, மனித வாழ்க்கையின் மேம்பாடுகளுக்காக அரிய பெரிய உண்மைகளைப் போதித்த சிந்தனர்கள் என்னும் சான்றோர்களின் சிந்தனைகளை இந்நூலாசிரியர் சிறப்பாக இந்நூலில் குறிப்பிடுகிறார்.

வேதங்களை உருவாக்கிய ரிஷிகளின் உள்ளார்ந்தமான சிந்தனைகளை வெளிக்கொணரும் வகையில் அமைந்த இந்நூலினைச் சாயிரசுரத்தினுடாக வெளியிடுதல் சாலப்பொருந்தும் என்பது எமது கருத்தாகும்.

‘நாம் பெற்று கல்வி சமுதாயத்திற்குப் பயன்பட வேண்டும்’ என்பார் பாரா. அந்த உயரிய நோக்கோடு உருவானதே இந்நூல். இதனை ஆழ்ந்து நுழைந்திருக்கப் பயனுற வேண்டும் என்பதே எமது நோக்கமாகும்.

நாற்றித்த நல்ல எழுத்தாளரின் நூலுக்கு தமிழ் கூறும் நல்லுலகம் நல்ல வாய்ப்பினை வழங்கும் என நம்புவதுடன், இத்தொகுப்பினை வெளியிட அனாதியளித்த ஆசிரியருக்கும், இதைத்திறம்பட அச்சிட்டு உதவிய அஸ்ரா பிபின் ரஸ் நிறுவனத்தினருக்கும், வாசகப் பெருமக்களாகிய உங்களுக்கும் எமது மனமார்பந்த நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

இந்நூல் வெளியீடுக்காகப் பதினையாயிரம் ரூபாவை நன்கொண்டதாக வழங்கிய தம்பலகாமத்தை பிறப்பிடமாகவும், இலண்டனை வாழ்விடமாகவும் கொண்டு, முத்துக்குமார் ஸ்ரீஸ்கந்தராசா அவர்களுக்கும் எமது நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக்கொள்வதுடன் அவர் இந்நூல் வெளியீடுக்காக வழங்கிய பணத்தை வன்செயலாலும், சுனாமியாலும் பாதிக்கப்பாடு அல்லலுறும் ஏழைச் சிறுவர்களின் கல்வி வளர்ச்சிக்காக நூல் வெளியீடு அன்று வழங்க உள்ளோம் என்பதையும் மகிழ்ச்சியுடன் அறிவித்துக்கொள்கிறோம்.

நன்றி

வே. தங்கராசா

நூலாசிரியர் உரை

என் அன்பார்ந்த வாசகப் பெருமக்களே ! காலத்திற்கு காலம் நான் எழுதிய ஆன்மிகம் தொடர்பான கட்டுரைகளைத் தேடித் தொகுத்து இந்திய ஞானிகளின் தெய்வீகச் சிந்தனைகள் என்ற தலைப்பில் 'சாயி பிரகரம்' இந்நூலை வெளியிடுவது குறித்து நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

பண்டைக்காலத் தமிழ் மன்னர்கள் சங்கம் அமைத்துத் தமிழ் வளர்த்தனர். கவிஞர்களை ஊக்குவித்துக் காவியங்கள் படைக்கக் காரணமாக இருந்தனர். அத்தகைய நிலை தற்காலத்தில் இல்லை. பகவான் ஸ்ரீ சத்தியசாயி பாபாவின் பக்தர்கள் இது போன்ற காரியங்களில் ஈடுபடுவது எமக்கு மிகுந்த மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது. இந்நூலின் வருமானத்தில் கணிசமான ஒரு பகுதி ஏழைச்சிறார்களின் கல்வி வளர்ச்சிக்குப் பயன்பட உள்ளது என்ற நல்ல செய்தியை அறிந்து அகமகிழ்கிறேன். இவ்வரிய பணியில் எனக்கும் ஒரு வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தம்பகாமம் க.வேலாயுதம்.

குஞ்சடப்பன் திடல்

தம்பகாமம்.

வொருவடக்கம்

1. நீதியும் அநீதியும். - 9
2. இந்தச் சூனிய வெளிதான்
பொருள்களுக்கு மூலமா? - 11
3. அதிசயம் தரும் தகவல்கள். - 14
4. ஆன்ம ஈடேற்றம் பெற வழியென்ன? - 20
5. இந்திய ஞானிகளின் தெய்வீகச் சிந்தனைகள். - 22

1. நீதியும் அநீதியும்

பகல், இரவு, வெயில், மழை, நீதி, அநீதி, இன்பம், துன்பம் என இந்த உலகம் எல்லா விதங்களிலும் இரு விதமான நிலையிலேயே இயங்கி வருகிறது. இயற்கையின் இந்த இரு நிலைகளும் கால மாற்றத்தாலும் மாற்ற மடையாத உறுதியான நிலையிலேயே இருந்து வருகின்றன. ஆயினும் மனித வாழ்க்கையின் மேம்பாடு கருதி மேலோர்கள் அநீதி அருகி நீதி மேலோங்க வேண்டும் என்று பண்டு தொட்டு, இன்றுவரை முயற்சித்தும், குரல் கொடுத்தும் வந்துள்ளனர். சான்றோர்களின் இந்த நன்முயற்சி வெற்றிபெறாமல் போனதுடன் நீதி, அநீதி போன்ற பண்புகள் மனித சமுதாயத்தில் இன்றும் அப்படியே நிலைத்திருப்பதையே காணமுடிகிறது. குறிப்பாகத் தர்ம யுகம் என்று கருதப்படுகின்ற துவாரக யுகத்தின் கடைசிப்பகுதியில் பாண்டவ பத்தினியான திரௌபதை அரச சபைக்கு அழைக்கப்பட்டு அப்பெண் அணிந்திருந்த உடையை அகற்றி மாண்பங்கம் செய்ய முயன்ற கொடுமை நடைபெற்றதாக மகாபாரதம் கூறுகிறது. பண்டையத் தமிழ் மன்னர்கள் தங்கள் ஆட்சியில் நீதி பிழைத்ததால் தங்கள் உயிரையே ஈர்ந்து செங்கோலை நிமிர்த்தும் சிறப்புடன் நல்லாட்சி புரிந்துள்ளனர். குறிப்பாகக் கண்ணகி வழக்கில் தன் தவறு உணர்ந்ததும் 'ஆரியப்படைகளைப் புறங்கண்ட மாவீரனான' பாண்டிய மன்னன் நெடுஞ்செழியன் "கோவலன் கள்வன் அல்லன்! யானே கள்வன்" என்று அரற்றி சிம்மாசனத்தில் அமர்ந்திருந்த நிலையிலேயே உயிர் துறந்து நீதியை நிலைநாட்டினான் எனச் சிலப்பதிகாரம் சிறப்பித்துக் கூறுகிறது. ஒருவர் விரும்பியவுடன் இறப்பதென்பது நடக்கக் கூடிய காரியமல்ல. இது செயற்கரிய செயலாகும். பசுக்கன்றின் உயிர் நீங்க, தன் மகனைக் கொன்று நீதி காத்தான் சோழ மன்னன். ஒரு புறாவை காப்பாற்றுவதற்காக, அதை உணவாகக் கொள்ள ஓடோடியும் வந்த வேடனுக்கு, தன் சரீரம் முழுவதையும் அரிந்து ஈர்ந்து அந்தப் புறாவுக்கு கடைசிவரை காப்பளித்து, தனது தர்ம சிந்தனையை நிலை நாட்டினான் சிபி என்ற சூரியகுல வேந்தன். இதைப்போலவே தர்மம் நியாயம் போன்ற நன்னெறிகளுக்காகப் பண்டைய இந்து மன்னர்கள் செயற்கரிய தியாகங்களைப் புரிந்துள்ளனர். ஆயினும் அறமே போற்றும் அரச

இந்திய ஞானிகளின் தெய்வீகச் சிந்தனைகள்

மரபுகளைக் கொண்ட தமிழ் நாட்டு வரலாற்றில் ஒரு களங்கமாக பெண் கொலைபுரிந்த நன்னன் என்னும் பெயர் புண்ட குறுநில மன்னனின் கொடுங்கோன்மையைச் சங்க நூலான குறுந்தொகை பின்வருமாறு எடுத்துச் சொல்கிறது.

மண்ணிய சென்ற ஒண்ணுதல் அறிவை
புனல் தரு பசங்காய் தின்றதன் தப்பற்கு
ஒன்பதிற் றொன்பது களிற்றொடு அவள் நிறை
பொன் செய் பாவை கொடுப்பவும் கொள்ளான்
பெண் கொலை புரிந்த நன்னன் போல
வரையா நிரையத்துச் செல் இயரோ?

- குறுந்தொகை -

நன்னன் என்ற பெயருள்ள குறுநில மன்னனின் தோட்டத்தில் இருந்து பசும் காய் ஒன்றை வெள்ளம் அடித்து வெளியே கொண்டு வந்தது. அங்கு நீராட வந்த பெண் ஒருத்தி அந்தக்காயை எடுத்துத்தின்று விட்டாள். அதைக் கேள்வியுற்ற நன்னன் கோபமுற்று அப்பெண்ணுக்குக் கொலைத்தண்டனை விதித்தான். தன் பெண்ணுக்கு நேரவிருக்கும் உயிர் ஆபத்தை அறிந்து ஓடோடி வந்து அந்தச் சிற்றரசனின் காலில் விழுந்து பணிந்து தன் பெண்ணின் எடைக்குச் சமனான தங்கத்தால் செய்த பாவையும் எண்பத்தொரு யானைகளையும் காணிக்கையாகத் தருகிறேன் என்று மன்றாடியும் அந்தக் கொடுங்கோலன் இரங்காது அந்த அபலைப் பெண்ணைக் கொன்று தன் முரட்டுக் கோபத்தை ஆற்றிக் கொண்டான் என்பது நீதி தவறாத தமிழ் மன்னர்களின் ஆட்சிக்கு என்றும் மாறாத கறையாகவே அமைந்துள்ளது. நெறி தவறும் வேந்தர்களைக் கடிந்து திருத்தத் தயங்காத புலவர்களுடைய தமிழ் நாட்டில் பரணர் என்ற புலவர்பெருந்தகை இக்கொடுமை செய்த நன்னனை “மீளா நரகம் சேர்வானாக” என்று திட்டிப் பழிக்கிறார்.

மனித குலத்தின் நலன் கருதிச் சான்றோர்கள் எவ்வளவு முயன்றாலும் தீமை, அநீதி என்ற கொடும் செயல்கள் காலமாற்றத்தினால் கூட அழிந்தொழியாமல் அந்தக் காலத்திலும் இந்தக் காலத்திலும் சிரஞ்சீவித் தன்மையுடன் வருவது மனித சமுதாயத்திற்குள்ள சாபக் கேடாகும்.

2. இந்தச் சூனிய வெளிதான் பொருள்களுக்கு மூலமா?

இந்த மண்உலகம் இறைவன் அமைத்து வைத்த மேடை. இந்த உலகம் என்னும் நாடக மேடையில் மாமனிதர்கள் தோன்றி நடித்து வியத்தகு சாதனைகள் புரிந்து காலத்தால் மறையாத காரியங்கள் பல ஆற்றியுள்ளனர். திருவள்ளுவரைத் தமிழர்கள் காலம் எல்லாம் எண்ணி வணங்கி வாழக் கடமைப் பட்டவர்கள். கல்வி கற்க எந்த வசதியுமில்லாத இரண்டாயிரமாண்டுகள் என்ற பழைய காலத்தில் கற்று இந்த மேலோர் எழுதிய திருக்குறள் என்ற அறிவு நூல்போல சர்வ உலகிலும் 2008 ஆம் ஆண்டுகளைக் கடந்து கொண்டிருக்கும் இந்நவீன காலத்திலும் கூட ஒரு நூல் வெளிவரவில்லை என்றால் 'கல்தோன்றி மண் தோன்றாக் காலத்திலே முன்தோன்றி மூத்த தமிழர்' செய்த தவம் என்றே கூறலாம்.

உண்டு, உடுத்து, உறங்கி இதுதான் வாழ்க்கை என்று பெரும்பாலானோர் கிடைத்தற்கரிய மனித வாழ்கையைப் பாழ் செய்தாலும், கணிசமானவர்கள் தாங்கள் இந்த உலகத்தில் பிறந்ததற்குத் தொண்டாகக் கண்டங்களிலும், கடல்களிலும், வனங்களிலும், மலைகளிலும் உள்ள ஒவ்வொரு பொருள்களுக்கும் பெயர்கள் இட்டு உதவி உள்ளனர். எங்கேயிருந்து ஒரு பொருளை எடுத்தாலும் அதற்கொரு பெயர் இருப்பதைக் காணலாம். முன்னோர்கள் இதுதான் மனித வாழ்க்கையென்று சோம்பிக்கிடக்காமல் பொருள்களுக்குப் பெயரிட்டிராவிட்டால் இன்று உலகில் தோன்றுபவர்களுக்கு பொருள்களுக்குப் பெயரிடுவதே முழுவேலையாக இருந்திருக்கும். உலகில் பிறந்தவர்கள் திருவள்ளுவப் பெருந்தகையைப் போல் பெரிதாக சாதனை செய்யாதுவிடினும் தம் சக்திக்குட்பட்ட அளவில் இந்த உலக முன்னேற்றத்திற்கு உகந்த முறையில் கடனாற்ற வேண்டியது நியதியாகும்.

பதினெண் சித்தர்கள்

தமிழர்களுள் பதினெண் சித்தர்கள் இருந்ததாகத் தெரிகிறது. 'சித்தன் போக்கு சிவன் போக்கு' என்பது பழமொழி. சிவன் போக்காகச் சிந்தித்து மேலுயர்ந்தவர்கள் என்பது இந்தப் பழமொழியின் கருத்தாகும். சித்தர்கள் மேல் அண்டங்களை ஆராய்ந்தனர். அண்டம் என்பது வெறும் வெளி, சூன்யம். சூரியனுக்கும், சந்திரனுக்கும் இடையே பெரும் வெளி. ஒரு கோளுக்கும், மற்றொரு கோளுக்கும் இடையே மாபெரும் வெளி, சூன்யம். இப்படி பால்வீதிகள், கிரகங்களுக்கிடையே உள்ளன. எனினும் ஒன்றுமேயில்லாத வெளிகளிலிருந்துதான் இந்த உலகத்திற்குத் தேவையான பொருட்கள் கிடைக்கின்றன. இந்த வெளிகள்தான் பொருள்களின் மூலமா? என்று விஞ்ஞானிகள் எண்ணத் தொடங்கியுள்ளனர். ஆகாயத்தை சிவன் போக்காக ஆராய்ந்த குதம்பைச் சித்தர்

“வெட்ட வெளிதன்னை மெய்யென்றிருப்போர்க்குப்

பட்டயம் ஏதுக்கடி குதம்பாய் பட்டயம் ஏதுக்கடி” என்று கேட்கிறார்.

ஐனக மாமனிசர்

ஐனக மாமன்னர் நாடாளும் வேந்தராக இருந்ததுடன் மகா ரிஷிகளைப் போன்ற பெரிய ஞானியாவும் திகழ்ந்தார். மாமன்னர் அரண்மனைத் தோட்டத்திலே பெரிய யாகசாலை ஒன்றை அமைத்து சிவனை வேண்டி யாகம் ஒன்றைத் தொடங்கினார். பெரிய பெரிய மகா ரிஷிகள் யாகசாலையில் அமர்ந்து யாகம் புரிவதில் ஈடுபட்டிருந்தனர். வாஷக் கண்ணு மகா ரிஷியின் புத்திரி தர்க்க சாஸ்திர விற்பன்னவியான கார்க்கியும் அங்கு வந்திருந்தாள். வெள்ளை நிறப்பசு மாடுகள் மந்தையாக யாகசாலையின் பக்கத்தில் கொண்டுவந்து விடப்பட்டிருந்தன. சிகப்பு, கறுப்பு பசுக்கூட்டங்களும் யாக மண்டபத்தின் மறுபுறங்களிலும் கொண்டு வந்து விடப்பட்டிருந்தன. ஐனகமன்னன் யாக மண்டபத்தில் அமர்ந்திருக்கும் முனிவர்களைப் பார்த்து “மகான்களே! பிரமத்தை அறிந்தவர்கள் அதோ நிற்கும் பசுக் கூட்டங்களில் ஒன்றை ஓட்டிக் கொண்டு போகலாம்” என்றார். யாக மண்டபம் கிசு கிசு என்று இருந்தது. வெளியில் அமைதி நிலவியது.

யக்ஞவாக்கல்ய மகா ரிஷி தன் சீடர்களைக் கூவியழைத்து “அதோ நிற்கும் வெள்ளை நிறப் பசு மந்தைகளை தூரத்தில்கொண்டு ஆச்சிரமம் செல்க” எனப் பணித்தார். பிறகு கேட்க வேண்டுமா? வாக்கல்யரை நோக்கி மண்டபத்தின் நாலா பக்கங்களிலிருந்தும் கேள்விக் கணைகள் பறந்து வந்தன. கேள்வி கேட்பவர்களுள் தர்க்க வாதத்தில் சிறந்த வாசக்கண்ணு மகா ரிஷியின் புத்திரி கார்க்கியே முன்னின்றாள். “ஐயனே எங்களுக்குப் பிரமத்தைப்பற்றி விளக்க வேண்டும்” என்றாள்.

“பிரமம் ஆதி, அந்தம் இல்லாதது. அகண்டகாரமானது” என்று ரிஷி சொல்லி வரும்பொழுது கார்க்கி குறுக்கிட்டாள். “புதிதாகக் கண்ட ஒருவரைப்பற்றிக் கூறும் பொழுது உபரமானவர் அல்லது குள்ளமானவர் என்று கூறுவது போல பிரமத்தை விளக்க வேண்டும்” என்றாள்.

“பிரமத்தை உணர முடியுமேயன்றிச் சொல் கொண்டு விளக்க முடியாது” என்று ஆக்ரோஷமாகக் கூறிய யக்ஞவாகல்யர் “இப்படியான கேள்வி கேட்டால் உன் தலை சுக்கலாக வெடிக்கச் சாபமிடுவேன்” என்றார். யாக மண்டபத்தில் ஊசி விழுந்தால் கேட்கக்கூடிய அமைதி நிலவியது. சிறிது நேரம் சென்றதும் வாக்கல்யர் பேசினார். “தூய பிரமத்திலிருந்து சதூர்ப்புயங்களுடன் இறைவன் கீழ் இறங்கி வருகிறான். அவனே அண்ட சராசரமனத்தையும் இரட்சிக்கிறான். பிரமம் எவ்வித குறைகளும்ற்ற பூரணப் பொருளாகவே இருக்கிறது. இதனாலேயே “எங்கும் நிறைந்த நாதப் பிரமம் என்று அமரர்கள் பிரமத்தை ஏற்றிப் போற்றுகின்றனர். பாண்ட வர்கள் வனத்தில் இருந்த பொழுது யட்சன் ஒருவன் காட்டில் மறைந்திருந்து தருமபுத்திரரிடம் “பகலவனை உதிக்கச் செய்வது யார்?” என்று கேட்ட கேள்விக்கு யுதிட்டிரர் ‘பிரமம்’ எனப் பதில் கூறுவதையும் அறியக் கூடியதாக இருக்கிறது” என்றார். தற்காலத்தில் இராமகிருஷ்ண பரமஹம்சர் தன் அன்பான சீடர் நரேந்திரரிடம் “நானும் பிரமம் நீயும் பிரமம் இந்தச் சுவர் கூட பிரமத்தின் ஒரு பகுதிதான்” என்று கூறுவதை இங்கே சுட்டிக் காட்டலாம்.

3. அதிசயம் தரும் தகவல்கள்.

விஞ்ஞானம் ஆராய்ந்து ஆராய்ந்து அதிசயத்தக்க சாதனங்களைக் கண்டுபிடித்து மனித சமுதாயத்திற்குப் பேருதவி புரிந்து வருகிறது. நவீன விஞ்ஞானம் மனித வாழ்வுக்கு உதவும் சாதனங்களைக் கண்டு பிடிப்பதுடன் நின்று விடாது மனித குலத்தை இந்த மண்ணிலிருந்து பூண்டோடு அழித்தொழிக்கும் அணுக்குண்டு போன்ற நாசகாரக் கருவிகளையும் அல்லவா கண்டுபிடித்திருக்கிறது. இதிலிருந்து என்ன தெரிகிறது. சிற்றறிவு படைத்த மனிதனின் உலகாயிதச் சிந்தனைகள் முயற்சிகள் எல்லாம் உலக நியதிக்கேற்ப நன்மையும் தீமையும் கலந்த தாகவே இருக்கும் என்று அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. தொலை நோக்கிகள் மூலமும், செய்மதிகளை அனுப்பியும் அண்டத்திலுள்ள கிரகங்களை ஆராய்ந்த விஞ்ஞானிகள் சூரியக் குடும்பத்திலுள்ள கோள்களில் உயிரினம் வாழ வாய்ப்பில்லை என்ற முடிவுக்கே வந்துள்ளனர். பூர்வத்தில் ஆராய்ச்சி முறைகள் எல்லாவற்றிக்கும் தாயாக விளங்கிய மெஞ்ஞானம், அண்டங்களை ஊடுருவி ஆராய்ந்து சூரியக் குடும்பத்தில் மட்டுமின்றி அதற்கு அப்பால் நெடுந்தொலைவில் விண்மீன்களாக ஒளிரும் கோடானுகோடி உலகங்களிலும் அந்த அந்த உலகிற்கேற்ப சூக்கும் ஒளி உடம்புடைய மிக உயர்ந்த உயிரினங்கள் வாழுகின்றன என்று அடித்துக் கூறுகின்றன.

எல்லா உலகங்களிலும் உயிரினங்கள் உண்டு.

அனல் கிரகமான சூரியனில் கூட அந்தக் கிரகத்தின் உண்ணத்தைத் தாங்கக் கூடிய சூக்கும் ஒளி உடம்புடைய அமரர்கள் வாழ்கின்றனர். அண்டத்திலோ இந்தப் பிரபஞ்சத்திலோ தேவையற்ற ஒரு சிறு துரும்பும் படைக்கப்படவில்லை. “கோள்களும் ஏனைய படைப்புகளும் காரணத் தோடுதான் ஒரு மகா சக்தியால் இயக்கப் படுகின்றது” என ஆத்ம ஞானம் கூறுகிறது. கின்னரர், கிம்புருடர் கருடர், கந்திருவர், வித்தியாதரர் என நமது புராண இதிகாசங்கள் பல தேவ

இனங்களை நமக்கு அறிமுகப்படுத்துகின்றன. அண்டத்திலுள்ள பிற உலகங்களில் வாசம் செய்யும் சூக்கும் உடம்புடைய இத்தேவகணங்களைப் பருவுடலோடு வாழும் மனிதக் கண்களால் காணமுடியாது.

பிசாக்களை மனிதனால் எப்படிப்பார்க்க முடியாதோ அது போல் மனிதர்களின் பார்வையில் இந்த மேலுலக வாசிகள் தென்பட மாட்டார்கள். ஒரு கிரகத்தில் காற்றில்லை, நீரில்லை என்பதற்காக அங்கு உயிரினம் வாழமுடியாது என்று முடிவு கட்டிவிட முடியாது. நீரில் வாழும் பிராணிகளுக்கு உடலமைப்பு வேறாகவும், தரையில் வாழும் உயிர்களின் உடலமைப்பு வேறாகவும் அமைந்திருப்பதைக் காணலாம். இவை மட்டுமின்றி இவ்வுலகிலே நாட்டுக்கு நாடு மனிதர்களும், மற்றும் உயிரினங்களும், மரங்களும் கூட வித்தியாசமான சாயல் உடையவைகளாக இருப்பதை அவதானிக்கக் கூடியதாக இருக்கிறது. ஒரு உலகத்தில் இருப்பவர்களிடையே வேறுபாடான அமைப்புகள் காணப்படுமாயின் இலட்சக்கணக்கான மைல்களுக்கு அப்பால் ஆகாயத்திலுள்ள மறு உலகங்களில் மேலான வாழ்க்கை வாழும் உயர்ந்த உயிரினம் மண்ணுலக வாசிகளின் வாழ்க்கை முறைக்கு மாறுபட்டதாக இருக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

வளி, நீர் போன்றவைகள் இந்த மண்ணுலகில் பருவுடலுடன்வாழும் மனிதர்களுக்குத் தேவையானவைகள். அமரர்களின் வாழ்வுக்கு இந்த காற்று, நீர் தேவைப்படும் என்று கருதமுடியாது. அமரர்கள் மனிதர்களை விட எல்லா விதத்திலும் வேறுபாடானவர்கள் என்று தெரிய வருகிறது. இப்பூமியில் வாழும் மனிதனுக்கு உணவும், நித்திரையும் மிகவும் இன்றியமையாததாகும். ஆனால் தேவர்கள் நம்மைப்போல உழைத்துச் சாப்பிடுபவர்கள் அல்ல. பூலோக வாசிகள் கொடுக்கும் அவிர்பாகத்தை உண்டு வாழ்பவர்கள் என்று புராண இதிகாசங்கள் தெரிவிக்கின்றன.

அன்றியும் அமரர்கள் கண்முடித் துயில் கொள்ளாமல் விழித்திருந்து இறப்பு நெருங்கும் சமீப காலத்தில் கண் இமைக்கும் இயல்புடைய

வர்களுக்காக இருப்பதின் காரணமாகவே தேவர்களுக்கு 'இமையவர்' என்று பெயர் ஏற்பட்டதென தெரிந்து கொள்ள முடிகிறது. தேவர்களின் வாழ்வு முறை பிராணவாயுவின்றி வாழ்முடியாத மனிதர்களின் வாழ்வு முறைபோல இருக்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்க முடியாது. உண்ணாமலும், நித்திரை கொள்ளாமலும் அமரர்களில் ஒரு பிரிவினர் வாழ முடியுமானால் கவாசிக் கூடமலும், நீரண்ணாமலும் வானவரில் இன்னொரு பகுதியினர் வாழமுடியுமல்லவா? ஆகவே அண்டத்திலுள்ள கோள்களில் மனித வாழ்வுக்குத் தேவைப்படும் காற்று, நீர் இல்லை என்பதற்காக அந்தக் கோள்களில் உயிரினம் எதுவும் இல்லை, சும்மா எதுவிதமான பயனுமில்லாமல் அங்கோள்கள் கழன்று கொண்டிருக்கின்றன என்று கூறிவிட்டமுடியாது. அண்டத்தில் எண்ணிலடங்கா உலகங்கள் உள்ளன என புராண இதிகாசங்கள் கூறுகின்றன. தெய்வப் புலவரான திருவள்ளுவரும் "அருள் இல்லாருக்கு அவ்வுலகமில்லை" என்று நாம் காணாத வேறோர் உலகத்தை அறிமுகப்படுத்துகிறார். இவற்றிலிருந்து நாம் அறிந்து கொள்ளக் கூடிய உண்மைகள் என்ன? இந்த உலகத்தில் காரணம் எதுவும் இன்றி எதுவும் நடக்காது என்பதும், தேவையின்றி எதையும் இயற்கை படைப்பதில்லை என்பதையும் நாம் சந்தேகத்திற்கு இடமின்றிப் புரிந்து கொள்ளக் கூடியதாக இருக்கிறது. இந்த நிலையில் நாம் முன்னர் கூறிப்பிட்டு போல மேலுலகங்களில் வேறு வேறு அமைப்புடைய மேலான உயிரினங்கள் வாழுகின்றன ஆயினும் அவர்களை இந்த மண்ணுலக வாசிகளால் காண முடியாது என்றே தெரிந்து கொள்ள முடிகிறது.

இந்த மேலுலகங்கள் ஏன் படைக்கப்பட்டுள்ளன என்பதற்கு இந்து சாஸ்திரங்கள் விபரம் தருகின்றன. பிறவிச் சுழலில் சிக்கிய உயிர்கள் தாங்கள் செய்த பாவ, புண்பாங்களுக்கு அமைய எண்ணில் அடங்காப் பிறவிகள் எடுத்து, இந்த உலகங்கள் எல்லாவற்றிலும் தேவராய், மனிதராய், பேய்களாய்ப் பிறந்து வாழ்ந்து உழன்று சுற்றில் இந்த உலகில் பிறந்து அருந்தவாயிற்று நிழையான பேரின்ப வீடுபேற்றை அடைகின்றன என்று கூறப்படுகிறது.

இந்த மண்ணுலகம் பிரமாண்டத்தின் இடைநாடி. மிகச் சீரேஷ்டமான இடம் என்று சாஸ்திரங்கள் கூறுகின்றன. மண்ணில் வாழும் மனிதர்களின் உயிர் கவர்ந்து இறப்பைத் தருபவன் யமன் என்றும், மனிதர்கள் செய்யும் பாவ புண்ணியங்களை உடனுக்குடன் பதிந்து கொள்பவன் சித்திரபுத்திரன் என்னும் கணக்காளன் என்றும், புராணங்கள் கூறுகின்றன. உண்மையிலேயே ஒவ்வொரு மனிதனும் அன்றாடம் நினைப்பதைச் செய்வதை எழுதுவதானால் இந்த நிலவுலகை விடப் பலமடங்கு பெரிதான புத்தகம் இருந்தாலும் போதாதென்றே தோன்றுகிறது. அப்படியானால் மனிதர்கள் மிக இரகசியமாக நினைப்பதைச் செய்வதை அறிந்து அவ்வுயிர்களுக்கு இன்ப துன்பங்கள் அருளப்படுகின்றன என்பதற்கு வேத சாஸ்திரங்களில் குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. நாம் வாழும் இந்த நிலவுலகிற்கு மேலே ஆகாயத்தில் சூக்கும ஒளி ஆகாயம் ஒன்று இருக்கிறது. அதன் சிறப்பு உலகத்தில் மனிதர்கள் இரகசியமாக எண்ணுவதையும் செய்வதையும் ஒன்றும் விடாமல் உடனுக்குடன் தானியங்கிச் சாதனம் போல் பதிவு செய்து கொள்கிறது. பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் மனித வாழ்வில் இடம் பெற்ற மிக இரகசியமான சம்பவங்கள் எல்லாம் கற்பாறையில் பொறிக்கப்பட்டதைப் போல இந்த ஒளி ஆகாயத்தில் பதியப்பட்டு இருக்கின்றன என அறியக் கூடியதாக உள்ளது.

இது போலவே அகில உலகங்களில் நடப்பனவும் இந்தப் பதிவேட்டில் பதியப்பட்டுள்ளன. இந்தப் பதிவேட்டைப் பார்த்தே யமதேவனும் அவரது உதவியாளரான சித்திரபுத்திரர் என்னும் கணக்காளரும் தங்கள் கடமைகளை நியதிபிசகாமல் செய்து வருகின்றனர் போலும்.

ஒளி ஆகாயம்.

“கூடுவிட்டுக் கூடுபாய்தல்” என்றால் ஒரு உடம்புள் இருக்கும் உயிரை இன்னொரு உடம்புள் புகுத்தல் என்பது பொருள். இந்த அதிசய வித்தை இந்து சமயிகளுக்கு ஏற்கனவே அறிமுகமான ஒரு வித்தையாகும்.

நமது பழைய இலக்கியமான விக்किரமதித்தன் கதையில் கூடுவிட்டுக் கூடுபாயும் அதிசய சம்பவம் இடம்பெறுவதைக் காணக் கூடியதாக உள்ளது. நந்திதேவரின் மாணாக்கர்களில் ஒருவராகிய சிவ போகி என்பவர் மாடு மேய்க்கும் இடையனான மூலனின் இறந்த உடலில் தன் உயிரைப் புகுத்தி மூவாயிரம் ஆண்டுகள் திருமூலர் என்ற பெயரோடு வாழ்ந்ததாகத் திருத்தொண்டர் புராணம் கூறுகிறது. எட்டாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்து அத்தைவத்தை உலகுக்கு வழங்கிய சங்கராச்சாரியார் கூடுவிட்டுக் கூடுபாய்ந்ததை இந்திய தத்துவ ஞானம் தெளிவுறச் செப்புகிறது. இது போல உலகில் ஆத்ம ஞானம் கைவரப் பெற்ற சான்றோர்கள் இந்தப் பாரமான உடலை இந்த உலகிலேயே விட்டுவிட்டு தங்கள் ஆத்மாவை இலேசான குக்கும் உடல்களில் புகுத்தி அண்டத்திலுள்ள ஒளி ஆகாயம், ஆவியுலகம், பாதாள உலகம் போன்ற உலகங்களுக்குச் சென்று அங்குள்ள ஒளியு ம்புடைய அமரர்களுடன் உறவாடி வந்தார்கள் என்றும் அறிய முடிகிறது. இதுகுறித்து தமிழக அறிஞராகிய சுவாமி மறைமலையடிகள் தமது “மரணத்தின் பின் மனிதர் நிலை” என்ற ஆய்வு நூலில் பின்வருமாறு கூறுகிறார். அமெரிக்காவில் அகக்கண் திறக்கப்பட்ட அறவோர் சிலர் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் இப்புவியில் நிகழ்ந்து ஒளி ஆகாயத்தில் பொறிக்கப் பட்டுக் கிடக்கும் நிகழ்ச்சிகளைப் புத்தகத்தில் படித்தறிவதைப் போன்று படித்தறிந்து நூல்கள் பல எழுதியுள்ளனர் என்றும் அமெரிக்காவில் யோக சக்தியில் மேம்பட்டவரான ‘இலேவி’ என்பவர் யேசுகிறிஸ்து என்னும் பெரியார் இந்திய தேசத்திற்கு வந்து பல்லாண்டிருந்து அருந்தவத்தோருடன் பழகி அவர்கள் பால் இறைவனைப் பற்றிய இரகசிய உண்மைகளை எல்லாம் அறிந்து சென்ற வரலாறுகளை எல்லாம் ஒளி ஆகாயத்தில் பதியப்பட்டிருத்தலைக் கண்டு இவைகளை எல்லாம் விபரித்து ஒரு பெரிய நூல் எழுதியுள்ளார் என்றும் மறைமலை அடிகளார் கூறியுள்ளார்.

இந்த அரியபெரிய நூலைத் தனது தெளிவுக்காட்சியின் துணை கொண்டு ஒளி ஆகாயத்தினின்றும் பெயர்த்தெழுதிய ஆக்கியோன் பெருமைகளை விளக்கி அத்தேயத்தில் மிகுந்த புகழுடன் விளங்கிய

மாட்சிமை தங்கிய திரு.எச்.ஏ.காபின் என்ற பெரியார் அந்நூலுக்கு ஒரு முகவுரையும் எழுதிச் சேர்த்துள்ளார் என்றும் இதுவரையும் வேறெந்த வகையாலும் அறியப்படாத மேலுலக அதிசயங்கள் எல்லாம் இந்நூலில் இடம்பெற்றுள்ளன என்றும் அமெரிக்க நாட்டில் கல்வி கேள்விகளில் சிறந்த பெரியோர்கள் இந்நூலை விரும்பிப் படிப்பதுடன், மிகவும் சூக்குமமான ஒளி ஆகாயமொன்று இருப்பது உண்மையென்றும், அதன்கண் உலக நிகழ்வுகள் அனைத்தும் அழிவின்றிப் பதியப் பட்டிருப்பது உண்மையினும் உண்மையென்றும் அமெரிக்க அறிஞர்கள் புகழ்ந்து பாராட்டி இருப்பதாக மறைமலையடிகள் கூறியுள்ளார்கள்.

மெஞ்ஞானம் கைவரப் பெற்ற பெரியார்கள் தாங்கள் வாழும் இவ்வுலகில் இருந்து கொண்டே தங்களின் முற்றுணர்வு என்னும் தெய்வீக சக்தியால் மேலுலகங்களை ஊடுருவிப் பார்க்கிறார்கள். இவர்களில் சிலர் சூக்கும உடலுள் பிரவேசித்து அவ்வுலகங்களுக்குச் சென்று அவ்வுலக அதிசயங்களை இம்மண்ணுலக வாசிகளுக்கு எடுத்துக் கூறுகிறார்கள். ஆனால் இப்பொழுது பிரகாசம் அடைந்துவரும் விஞ்ஞானத்தால் மேலுலக விசயங்களைக் கண்டறிந்து கூறுவதென்பது முடியாத காரியம் என்றே தோன்றுகிறது. விஞ்ஞானம் மனித சிந்தனையை அடிப்படையாகக் கொண்டது. இந்த ஆய்வில் வழக்கம் போல நிறைவும், குறைவும் கலந்தே இருக்கும். விஞ்ஞானத்தின் துணை கொண்டு பிரபஞ்சத்தின் புதிர்கள் எல்லாவற்றையும் அவிழ்த்து விடமுடியாது.

அமெரிக்காவைச் சேர்ந்த மனோதத்துவ ஆய்வாளர்கள் இருவர் அவர்களுள் ஒருவர் 'ஓஸிஸ்' மற்றவர் 'ஹரஸ்டன்'. இருவரும் இந்தியா விலுள்ள பகவான் ஸ்ரீ சக்தியசாயி பாபா அவர்களைக் காண வந்தார்கள். மெஞ்ஞானிகள் தங்களது ஆன்ம சக்தியால் அற்புதங்களை நிகழ்த்துகிறார்கள். விஞ்ஞானிகள் இதை அப்படியே நம்புவதில்லை. பொருள்களைப் பிரித்துப் பார்த்து ஆராய்வதைப் போல மகான்களின் அற்புதங்களையும் அவற்றின் பின்புலங்களையும் ஆராயவேண்டும் என்ற நோக்கோடுதான் அவ்விருவரும் வந்திருந்தனர்.

இந்திய ஞானிகளின் தெய்வீகச் சிந்தனைகள்

பகவான் பாபா அவர்கள், வந்திருப்பவர்களின் உள்ளநோக்கத்தைப் புரிந்து கொண்டு அவர்களின் நோக்கம் நிறைவேற புரண ஒத்துழைப்பு நல்கினார். பாபா, அவர்களுக்கு விபூதி பிரசாதம் வழங்கினார். இருவர் முன்னிலையிலும் கையைச் சுழற்றி ருத்திராட்ச மாலைகளை சூனியத்திலிருந்து வரவழைத்து வழங்கினார். அவர்கள் விருப்பத்தை அறிந்து நொடிப்பொழுதில் அதில் வேண்டிய மாற்றங்கள் செய்தும் கொடுத்தார். இது போன்ற நம்பமுடியாத எண்ணற்ற காரியங்களை அவர்கள் இருவர் முன்னிலையிலும் நடத்தினார்.

“நான் இருபத்தைந்து ஆண்டுகளாக உயிருள்ள மனிதர்களையே ஆராய்ச்சிப் பொருள்களாக மதித்து ஆய்வுகள் புரிந்தவன். ஆனால் என்னால் பகவான் பாபா அவர்களின் சக்தியை ஆராய்ந்து அளவிட முடியாமல் போய்விட்டது. அவர் இப்படிப்பட்ட மனித அளவு கோல்களுக்கு அப்பாற்பட்டவர் என்பதே என் கருத்தாகும்” என்கிறார் ஓஸிஸ்.

4. ஆன்ம ஈடேற்றம் பெற வழி என்ன?

ஆங்கிலக்கல்வி கற்ற இளஞ்ஞான நரேந்திரனுக்கு ஆன்மிகத்தில் நாட்டம் ஏற்பட்டது. கடவுள் என்றொருவர் உண்டா? என்று ஆராய்ந்தறிய விரும்பினார். “எண்ணித் துணிக கரும்ம துணிந்த பின் எண்ணுவமென்பது இழுக்கு” என்ற வள்ளுவப் பெருந்தகையின் அறிவுரைக்கமைய நரேந்திரர் கடவுள் நெறியை நன்கு ஆராய்ந்து தெளிந்த பின்பே அவ்வழியில் செல்ல விரும்பியதால் பல பெரியார்களிடம் “நீங்கள் கடவுளைக் கண்டதுண்டா? எனக்குக் காட்ட முடியுமா?” எனக் கேட்டு ஆராய்ந்தார். தவ்ரசணைஸ்வரத்துக் காளி கோயில் பூசாரி ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ணர் என்ற யோகி மூலமே நரேந்திரரின் கேள்விக்கு விடை கிடைத்தது. அதன் பிறகே அவர் அந்தத் துறையில் பெரும் பிரசித்தியடைந்தார். எனவே சுவாமி விவேகானந்தர் செய்த கடவுள் ஆய்வு நாஸ்திக கொள்கையால் எழுந்த கிண்டல் ஆய்வல்ல என்பது தெளிவு.

என குணத்தான்.

நமது முன்னோர்கள் பலகாலம் ஆராய்ந்து கடவுள் கொள்கையை வகுத்துள்ளனர். முன்னோர்கள் கண்ட முடிவின்படி இறைவன் எட்டுக் குணங்களை உடையவன் என்று அறியக் கூடியதாக உள்ளது. இறைவன் விருப்பு வெறுப்பற்றவன். ஒரு மனிதன் இறைவனை வணங்கினாலோ அல்லது வணங்காவிட்டாலோ அது குறித்து இறைவனுக்கு விருப்போ வெறுப்போ கிடையாது. எனினும் பல பெரியார்கள் இறைவனில் இடையறாது பக்தி செலுத்தியும், புகழ்ந்து பாடியும் இறைவனின் அருள் பெற்று ஆன்ம ஈடேற்றம் அடைந்துள்ளனர் என்று இந்து சமய இலக்கியங்கள் கூறுகின்றன. உதாரணமாக காட்டுவாசியாக வாழ்ந்த வேடன் ஒருவன் காளத்திநாதர் மீது அதீத பக்தி செலுத்தி இறைவனின் பேரருள் பெற்று பெறுதற்கரிதான ஆன்ம உயர்வு பெற்றுக் கண்ணப்பநாயனார் என்ற பெயருடன் பெருநிலை எய்தினார். இவ்வாறே திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், சுந்தரர், மாணிக்கவாசகர் போன்ற

பெரியார்கள் இறைவனைப் பாடித்துதித்து முக்திநிலை எய்தினார்கள் என்றும் அறியக்கூடியதாக உள்ளது.

இரு வினை ஒப்பு

சைவ சித்தாந்தக் கோட்பாட்டின்படி கடவுள், உயிர்கள், சடம் ஆகிய இந்த முப்பொருள்களும் தோற்றமும் முடிவும் இல்லாதவைகள். அனாதி தொட்டு என்றென்றும் உள்ளவைகள். இந்த முப்பொருள்களில் இறைவன் உயிர்ப்புணர்வு உடையவன். தானாக இயங்குவதுடன் எல்லாப் பொருள்களையும் ஆட்டிப் படைக்கும் சர்வ வல்லமை உடையவன். அடுத்த பொருளான உயிர்கள் இறைவனைப் போல ஒன்றல்ல எண்ணிலடங்காதவை. உயிர்ப்புணர்வு உடையவைகள் ஆயினும் தானாக இயங்க முடியாத 'எடுப்பார் கைப்பிள்ளை' போல் ஆணவ மலம் என்னும் பேரிருள் பற்றிச் சுருண்டு கிடப்பவைகள். மூன்றாவதாக உள்ளது உயிர்ப்புணர்வற்ற வெறும் ஜடங்கள் இந்த முப்பொருள்களிலும் இறைவனும், உயிர்களும் உயிர்ப்புணர்வுடையன. ஒரு குலத்தைச் சேர்ந்தவைகள். எல்லையற்ற பேராற்றலுள்ள பேரிறைவன் தன்னினமான உயிர்கள் மீது கொண்ட கருணையால் சடப்பொருட்களால் இவ்வுலகைப் படைத்துக் கொடுத்து கர்மா செய்து படிப்படியாக முன்னேறி பிறவிச் சுழலில் இருந்து விடுபட்டு முக்தியடைய வழிகாட்டுவதே இறைவன் புரியம் பஞ்சகிருத்தியங்கள் என்று சாஸ்த்திரங்கள் பகருகின்றன. நல்வினை, தீவினை என்ற இரு செயல்களுமே உயிர் செய்யும் கர்மாக்கள் என்றும் இந்த இரு விதமான செயல்கள் மூலம் வரும் புண்ணிய பாவங்களால் உயிர்கள் உயர்ந்தும், தாழ்ந்தும் பிறவிகள் எடுக்கும் என்றும், தர்மம் அதிகமாகச் செய்த உயிர் தேவராகவோ, அரசராகவோ, அல்லது செல்வந்தராகவோ பிறந்து தான் செய்த புண்ணியத்தின் பயனை அனுபவிக்குமேயன்றி, முக்தியின்பத்தை அடைய முடியாது என்றும், பாவம் புண்ணியம் ஆகிய இருவினைகளும், இருவினை ஒப்பான ஒரு சமநிலைக்கு வரும்பொழுதே உயிர்கள் பிறவியிருந்து விடுபடும் பக்குவ நிலையை அடையும் என்றும் சைவசித்தாந்தம் கூறுகிறது. இங்கே நியாயமான ஒரு வினா எழலாம். மனிதன் சுயமாகத் தானே உழைத்து

அறம் செய்து இருவினைக் கொப்பான உயர்வினை அடைவதா? அல்லது கடவுள் மீது பக்தி செலுத்தி முக்தியின்பம் அடைவது சிறப்பானதா? சமய வாதிகள் இது குறித்துக் கருத்து வழங்கக் கடமைப்பாடுடையவர்கள்.

பயன் கருதித் தவம் செய்வோர்.

கானகம் சென்று தவமியற்றியவர்கள் தவபலனால் சாபானுக்கிரக சீலர்களாக விளங்கினார்களேயன்றி ஆன்ம உய்வு அடைந்து பிறவி சுழலில் இருந்து விடுபட்டு முக்தி நிலையடைந்தவர்களாகத் தெரியவில்லை. தவப் பயனால் அமரராகிப் போக இன்பங்களை அனுபவிப்பவர்களும் மனிதனாகப் பிறந்து கருமமாற்றி இருவினை ஒப்பான பக்குவ நிலையெய்தியே நிரந்தரமான விடுதலையை அடைய முடியும் எனத் தெரிகிறது. சூரபத்மன் இராவணேஸ்வரன் போன்ற மாவீரர்கள் கடுந்தவமியற்றி அதற்குக் கூலியாக வரங்கள் பெற்று தங்களுக்கு அழிவையே தேடிக்கொண்டனர் என்பதைப் புராணவாயிலாக அறிகிறோம். உயிர்கள் கருமமாற்றி இருவினை ஒப்பான நிலைக்கு வந்தே பிறவிப் பிணியை அகற்றி, நிரந்தர விடுதலையை அடைய முடியும் என்பது சித்தாந்த வாதிகளின் கருத்தாகும்.

5. இந்திய ஞானிகளின் தெய்வீகச் சிந்தனைகள்.

கிறிஸ்துவுக்கு முன்னென்றோ? அல்லது வேறு எந்தவிதமாகவோ? காலவளவு சுறுமுடியாத பழமைக்காலத்தில் பாரதநாட்டில் வாழ்ந்த அறிஞர்கள் வசதிகள் எதுவுமற்ற அக்காலத்தில் தாம் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் இந்த நிலவலகத்தின் இயக்கத்தை நன்கு கூர்ந்து நோக்கி அவதானித்து வந்தனர். இரவு பகல், வெயில் மழை, இன்ப துன்பம் என்று உலகம் எல்லாத்திறைகளிலும் இருவிதமாக இயங்குவதைக் காண முடிந்தது. எனவே அவர்கள் இந்த உலகத்தைப்பற்றி சிந்திக்கத் தொடங்கினர். இந்த உலகம் எப்படி உருவானது? நீடித்து நிலைத்து நிற்குமா? அல்லது அழிந்து விடுமா? உலக காரியங்கள் எல்லாம் இரு விதமாக நடப்பதன் காரணமென்ன? நாமும் மற்ற உயிரிகளும் சிலகாலம் வாழ்ந்து மடிவதின் இரகசியம் என்ன? இந்தப் பிரபஞ்சத்தில் பயங்கரமூட்டும் இடி, மின்னல், பெருமழை, புயல், வெள்ளம் போன்றவைகள் ஏன் ஏற்படுகின்றன? இவைகளின் மூலாதாரம் என்ன? என்பன போன்ற கேள்விகள் அவர்கள் மனத்திடையே எழுந்தன. மலை கடல் வனம் மற்றும் எண்ணற்ற பார்ப் பொருட்களும் நிறைந்த இந்தப் பிரமாண்டமான உலகம் தானாகத் தோன்றி இருக்க முடியாது. சர்வ வல்லமையுடைய ஷட்வரே இந்தப் பிரமாண்டமான இந்தப்பிரபஞ்சத்தைச் சிருஷ்டித்திருக்க வேண்டும். அவரே கடவுள் என்றறிந்தனர். உதாரணமாக ஒருபொருளைப் பார்க்கிறோம். உடனே நம் மனத்தில் அந்தப் பொருளை உருவாக்கிய ஷடவர் இருக்கவேண்டும் என்ற எண்ணம் தோன்றுகிறதல்லவா? இந்தப் பிரபஞ்சத்தையும், இதில் மாறிமாறி ஏற்படும் இயற்கையின் விளைவுகளையும் எண்ணிப் பார்க்கும் போது இயற்கையை ஏவல்கொள்ளக் கூடிய ஒரு மாபெரும் வல்லமைச் சக்தியாலேயே இந்தப் பரந்த உலகம் உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் புரிந்து கொண்டனர். உலகை ஆக்கிப்படைத்துச் செயற்படுத்தும் பரம்பொருளின் கரங்களான

இயற்கையையே தெய்வங்களாக்கி மந்திரங்களால் போற்றி இந்திரன், வருணன், வாயு, சூரியன் போன்ற தெய்வங்களிடம் உலகப் பொருளை வேண்டித் துதித்தனர். சைவசித்தாந்த வாதிகளின் மூலப் பரம்பொருளான சிவனுக்கு வேதங்களில் முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. உருத்திரன் என்ற பெயரில் இப்பெருந்தெய்வத்திற்கு சில பாடல்களே காணப்படுகின்றன.

கடவுள் மறுப்புக் கொள்கை.

இந்து மதத்தில் பல பிரிவுகள் உண்டு. இந்து மதத்தில் கடவுளை ஏற்பவர்களுமிருந்தனர், மறுப்பவர்களுமிருந்தனர். உலக தோற்றத்திற்கு ஒரு இறைவன் வேண்டுமா, வேண்டாமா என்பது பற்றியும் உயிர் அல்லது ஆன்மா என்று ஒன்று இல்லையென்றும், எண்ணிலடங்காத உயிர்கள் உண்டென்றும், உயிர் ஒன்றுதான் என்றும், வாதித்தவர்கள் வேதங்களைச் சிந்தித்த ஞானிகளிடையே இருந்தனர். வேதங்களை இயற்றிய அறிஞர்களில் ஒருவரான பிரகஸ்பதி என்பவர் கடவுள் மறுப்புக் கொள்கையை வேதங்களிலே புகுத்தினார். அவருக்குப் பின்வந்த சர்வாகர் என்ற அறிஞர் லோகாயதம் என்னும் கடவுள் மறுப்புக் கொள்கையை மிகத் தீவிரமாகப் போற்றி வளர்த்தார். கடவுள், உயிர் என்பதெல்லாம் வெறுங்கற்பனை என்று இவர் வாதித்தார். புலன்களால் அறிவதைத் தவிர, யுகம், அனுபவம் எதையும் ஏற்கமுடியாது என்று சர்வாகர் மறுத்தார். பஞ்ச பூதங்களாலான உடல் என்று சமயவாதிகள் கூறுவதை ஏற்காமல் மறுக்கும் சர்வாகர், ஆகாயத்தைக் கண்ணால் காணமுடியாது, ஆகவே ஆகாயத்தை ஒரு பொருள் என்று ஏற்கமுடியாது என்கிறார். நிலம், நீர், நெருப்பு, காற்று என்னும் நான்கு பூதங்களின் இணைப்பே உடல் என்றும் இந்த நான்கு பூதங்களையும் சேர்த்து வைக்க ஒரு கடவுள் தேவையில்லை என்றும் இந்த நான்கு பூதங்களும் சேர்ந்து கொள்வது அவைகளின் இயல்பு அல்லது குணங்கள் என்றும் உதாரணமாக நீரின் தன்மை குளிர்வது, தீயின் தன்மை சுடுவது. இது போலவே மேற்சொன்ன நான்கு பூதங்களும் இரும்பைக் காந்தம் பற்றிக் கொள்வதுபோல நான்கு பூதங்களும் ஒன்றாக இணைந்து உடலாக அமையும் என்றும் சர்வாகர் கூறுகிறார்.

உடலுளிருந்து இயங்கி இறப்பின்போது உடலைவிட்டு நீங்கி செய்த பாவ புண்ணியங்களை வானுலகிலுள்ள நரக சுவர்க்கங்களில் அனுபவித்து மிஞ்சியிருக்கும் பாவ புண்ணியங்களுக்கு ஏற்ப அந்த உயிர் மீண்டும் பூமியில் பிறவியெடுக்கும் என்று சமயவாதிகள் கூறுவதெல்லாம் வெறும் புரட்டு என்கிறார் சர்வாகர். உயிர் என்று ஒன்று இல்லவே இல்லை என்றும், தானாக நான்கு பூதங்களும் இணைந்து உடலுருவாகும்போது இந்தநான்கு பொருட்களின் சேர்க்கையால் உணர்வு ஏற்படுகிறது. உதாரணமாக வெற்றிலை, பாக்கு, சுண்ணாம்பு போன்ற மூன்றையும் போட்டுச் சுவைக்கும் போது ஏற்படும் சிவப்புப் போல என்கிறார் சர்வாகர். நான்கு பூதங்களின் சேர்க்கையால் ஏற்படும் உணர்வு இறப்பின்போது பூதங்களுடன் பிரிந்து அழிந்துவிடும் என்றும் இந்த உணர்வையே என்றும் அழிவில்லாத ஜீவ வஸ்து என்று சமயவாதிகள் பிதற்றுகிறார்கள் என்றும் கிண்டல் செய்கிறார் சர்வாகர். மனிதன் புரியும் பாவ, புண்ணியங்களுக்கேற்பவே ஏற்ற, தாழ்வான நிலைகள் ஏற்படுகின்றன என்ற சமயவாதிகளின் கூற்றை மறுக்கும் சர்வாகர் 'கையில் உள்ள கட்டைவிரல்' என்ன பாவம் செய்ததால் கட்டையாக இருக்கிறது என்கிறார். சர்வாகரின் கூற்றுப்படி 'நான்கு பூதங்களும் ஒன்றாக இணைவது அவைகளின் குணங்கள்' என்பதை ஏற்றுக்கொள்ளலாம். ஆனால் பூதங்கள் பிரிந்துவிடுவதும் அவைகளின் குணங்கள் என்று கூறமுடியாது. அப்படியானால் மரணகாலத்தில் பூதங்களைப் பிரித்து விடுவது யார்? இரும்பைக் காந்தம் பற்றிக் கொள்ளும் அது அதன் இயல்பு. இரும்பை காந்தத்திடமிருந்து ஒருவர் பிரித்தால் அன்றிப் பிரியாது. என்ற சமய ரீதியான வாதங்கள் சர்வாகரைத் திணறச் செய்திருக்கின்றன. காலத்தை வரையறுத்துக் கூறமுடியாத மிகப்பழமையான வேதகாலத்தில் கடவுள் உயிர் என்று எதுவுமே கிடையாது. புலன்களுக்குத் தட்டுப்படாத எதுவுமேயில்லை. ஆக இந்தப் பிரபஞ்சத்தில் உள்ளவைகள் மாற்றம் அடைந்து கொண்டிருக்கும் பொருள்கள் மட்டுமே என்ற லோகாயதக் கொள்கையை பிரகஸ்பதி சர்வாகர் போன்ற இந்திய அறிஞர்கள் ஆரவாரமாகப் பரப்பி உள்ளனர். இந்த நிலையில் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டிலிருந்து பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு வரையான சமீப

இந்திய ஞானிகளின் தெய்வீகச் சிந்தனைகள்

காலத்தில் வாழ்ந்த நவீனலோகாயதவாதிகளான கார்ல்மாக்ஸ், எங்கலெஸ், லெனின் போன்றோர் அறியாமையில் மூழ்கிக் கிடந்த மனித சமுதாயத் திற்கு முதன் முதலாக பொருள் முதல்வாதம் என்னும் அறிவுக் கொள்கையை பரப்பியவர்கள் என எடுத்துக் கூறுவது வேடிக்கையானதாகும்.

பிரஞ்சு நாட்டு கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தலைசிறந்த தத்துவப் பிரசாரகாரர் ஜார்ச் பொலிட்ஸ் தாம் பேசிய சொற்பொழிவுகளுக்காக தயாரித்து வைத்திருந்த குறிப்புகளை அவர் இறந்த பிறகு அவர் மாணவர்கள் புத்தகமாக வெளியிட்டுள்ளனர். அந்நூலுக்கு பிரஞ்சு கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தலைவர்களில் ஒருவரான தோழர் காப்ரியல் பேரி ஒரு முன்னுரை எழுதியிருக்கிறார். அதில் அவர் பின்வருமாறு கூறுகிறார். “நான் இன்னொரு முறை பிறப்பேனையானால் கம்யூனிஸ்தத்துவம் மேலோங்கவே உழைப்பேன்” என்கிறார். கடவுளில்லை உயிர்கள் இல்லை என்று விவாதிக்கும் கோஷ்டியைச் சேர்ந்தவர்கள் இன்னொரு முறை பிறப்பதைப் பற்றி பேசுவது வெறும் கேலிக்கூத்தாகவே உள்ளது. உயிர் இல்லையென்று மறுக்கப்படும் பொழுது ‘நான் என்பது எது?’ பிறப்பது உயிரா அல்லது உடலா என்பது புரியாத புதிராகவே உள்ளது. ஆனால் பொருள்முதல்வாதிகள் ஒன்று செய்கிறார்கள். தங்களின் குழப்பமான கூற்றுகளுக்கெல்லாம் மக்களை நம்ப வைக்க விஞ்ஞானத்தைச் சாட்சிக்கு அழைக்கிறார்கள். விஞ்ஞானம் தங்கள் பக்கமே உள்ளதென்று மார்தட்டுகிறார்கள். ஆனால் “காரணம் இன்றிக் காரியம் எதுவும் நடக்காது” என்று அடித்துக் கூறும் விஞ்ஞானம் லோகாயதவாதிகள் பக்கமும் இல்லாமல் ஆன்மிகவாதிகள் பக்கமும் இல்லாமல் இரண்டு கட்சியாருக்கும் நடுவில் நின்று எத்தனையோ அறிஞர்களால் விளங்கிக் கொள்ள முடியாத புதிர்கள் நிறைந்த மாயப் பிரபஞ்சம் என்று முடிவு கட்டிய உலகை உற்று நோக்குகிறது. மண்ணிலும் விண்ணிலும் ஆழ்கடல்களிலும் ஆராய்ச்சிகள் நடத்தி இந்த உலகம் எப்படி வந்தது என்று கண்டறிய பகீரதப் பிரதியத்தனங்கள் செய்து வருகிறது. ஆயினும் உயிர்ச்சுவடுகள் உயிரியல் ஜீவ அணுக்கள் என்றெல்லாம் விஞ்ஞானம் குறிப்பிடுவதிலிருந்து உயிர்கள் இல்லையென்று

மறுக்கும் மார்க்கீஸ் வாதிகளுக்கு எதிராக உயிர்கள் உண்டு என்று விஞ்ஞானம் ஏற்றுக் கொள்வதை அறியக்கூடியதாக உள்ளது. மேலும் விஞ்ஞானிகளில் பலர் கடவுள் நம்பிக்கை உடையவர்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இந்து மத தத்துவம்

இந்து மதத்தில் பல பிரிவுகள் இருக்கின்றன. கடவுள் உண்டு என்று ஏற்பவர்களும் இல்லையென்று மறுப்பவர்களும் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் அனைவருக்கும் மூலாதாரமாக இருப்பவை வேதங்களே வேதங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டே இந்திய தத்துவங்கள் தோன்றின. இந்துக்கள் என்றால் வேதங்களை ஏற்பவர்கள் என்ற ஒரு கருத்தும் உண்டு. இதை வேறொரு வகையில் கூறினால் இறைவனை ஏற்காவிட்டாலும் வேதங்களை ஏற்பவர்களே இந்துக்கள். உதாரணமாக இறைவனை ஏற்காத கபிலரின் சாங்கியர்களும் வேதங்களையே அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளனர்.

வேதங்களின் அந்தமாக உபநிடதங்கள் விளங்குகின்றன. வேதகால அறிஞர்கள் 'ஒருவனே தேவன்' என்ற கருத்தை நிலைநாட்ட முயன்றனர். உபநிடதங்களின் மிக முக்கியமான தத்துவம் 'தத்வமஸி' 'அது நீயாக இருக்கிறாய்' என்பது மற்றொன்று 'அஹம் பிரஹ்மாஸ்மி' 'நான் பிரமமாய் இருக்கிறேன்' என்பது. இந்த உபநிடத மகா வாக்கியங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு பின் வந்த அறிஞர்கள் பலர் பலவித தத்துவங்களை உருவாக்கினார்கள். கி.பி.எட்டாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த மகா ஞானியாகிய ஆதி சங்கரர் மேற்படி உபநிடதத்திற்கு 'சங்கராஷ்யம்' என்ற பெயரில் வியாக்கியானம் எழுதியுள்ளார்.

அத்வைதம்

இந்தப் பேரண்டத்தில் உள்ளது பிரமம் ஒன்றே. அதுவே உலகமாகவும் பொருள்களாகவும் தோன்றுகிறது. எல்லாம் நீயாய் இருக்கிறாய் என்பதையே 'தத்வமஸி' 'அஹம் பிரஹ்மாஸ்மி' என்ற

மகாவாக்கியங்கள் குறிப்பிடுகின்றன. கட்புலனுக்குத் தோன்றும் உலகம் அதிலுள்ள பொருட்கள் எதுவுமே கிடையாது. அவைகள் மாயையின் வெறும் தோற்றங்களே என்கிறார் சங்கரர். இக் கொள்கைக்கு 'மாயாவாதம்' என்று பெயர். உதாரணமாக கயிறுறைக் கண்டு பாம்பு என்று மயங்குகிறோம்.கயிறு என்று தெளிந்தால் பாம்பென்ற மயக்கம் அகன்று விடும். அது போல சர்வமும் வியாபித்து நிற்கும் பிரமத்தை உணர்ந்தால் உலகம் உயிர்கள் என்ற மயக்கம் ஒழிந்துவிடும். பிரமமே பிரபஞ்சமாகவும் பொருள்களாகவும் தோன்றுகிறது என்கிறார் சங்கரர்.

எண்ணங்கள்தான் பொருள்களைப் படைக்கின்றன.

இறைவன் இல்லை. உயிர்கள் இல்லை. பிரபஞ்சத்திலுள்ள தெல்லாம் மாறும் பொருள்கள்தான் என்று வாதித்தாவரும் நவீன மார்ச்சிஸ் வாதிகளின் வாதத்தை முறியடிக்க ஐரோப்பாவில் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த 'பெர்க்லி' என்ற பெயர் பூண்ட பாதிரியார் 'பொருட்கள் என்ற மாயையை மனம்தான் சிருஷ்டிக்கிறது.பொருள் என்ற எண்ணம் நம் சிந்தனையில் உதிக்கும்படி மனம்தான் செய்கிறது. பொருட்களிலிருந்து புலன்களின் வழியாக நாம் பெறும் புலனுணர்ச்சிகள் நமது மனத்திலிருந்து பிறக்கின்றனவே அன்றி அந்தப் பொருட்களிலிருந்து பிறப்பதில்லை.' என்று கருத்தினை வெளியிட்டார். இந்தக் காரணங்களையிட்டு இந்த உலகம் என்ற யதார்த்தமும் பொருள்களும் இருக்கக் காரணம் மனம்தான். எனவே நம்மைச் சூழ்ந்திருக்கின்ற பொருட்களெல்லாம் நமது மனத்திற்குள்ளேயே நிலைகொண்டிருக்கின்றன. மனத்திற்கு வெளியே அவையொன்றும் இல்லை. ஆனால் மனித மனத்தால் இந்த எண்ணங்களை சுயமாக சிருஷ்டிக்க முடியாது. அப்படி முடியுமானால் மனம் விரும்பியவைகளை எல்லாம் சிருஷ்டி செய்திருக்கும். அப்படி நடைபெறுவதில்லை ஆகவே மனம் முதலியவற்றை எல்லாம் விடவல்லமை உடைய சக்தி கடவுள்தான் அவற்றைச் சிருஷ்டித்திருக்க வேண்டும் என்கிறார் பெர்க்லி. நம்மனத்திற்கு வெளியே உலகமும் பொருள்களும் இல்லையென்ற பெர்க்லியின் தத்துவம் ஆன்மிக வாதத்தின் அதி தீவிரமான வடிவமாகும். என்று கூறுகிறார் லெனின்.

இந்திய ஞானிகளின் தெய்வீகச் சிந்தனைகள்

ஆனால் பெர்க்லிப் பாதிரியாருக்கு ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே அதாவது எட்டாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த ஆதி சங்கரர் கர்ப்பலன்களுக்குத் தெரியும் இந்த உலகத்தை இல்லை என்று மறுத்து உலகமாகத் தோன்றுவது மாயையின் தோற்றமே என்று தன்னால் உதவாக்கொண்ட அத்தைத் தத்துவத்தில் குறிப்பிட்டிருப்பதை இங்கே கர்ப்பிக்காரர் மூலம் இருக்க முடியாத வரலாற்றுக்கு எட்டாத மிகப் பழையான காலத்தில் இமயமலைச் சாரலிலும் கங்காநதி தீர்த்திலும் பிரபஞ்சத்தின் உண்மைகளை கண்டறியும் தாகம் கொண்ட மாக்ஷவஸ்கியர், சர்வாகர், மைத்திரேயி ஜபால், உத்தாலகர், பரத்துவாசர், கண்வர், கௌதமர், வாஷக்கண்ணு முனிவரின் மகள் கார்க்கி போன்ற ஆயிரக் கணக்கான இந்திய அறிஞர்கள் எவ்வித வசதிகளுமற்ற அந்தக் காலத்தில் மனிதனின் அறிவையே சாதனமாகவும் சிந்தனையை ஆய்வுக் கருவியாகவும் கொண்டு இரவு பகலாகச் சிந்தித்து ஆராய்ந்து வாதப் பிரதிவாதங்கள் செய்து தர்க்கரீதியாகக் கண்ட முடிவுகளே வேத உபநிஷதங்களில் புதைந்து கிடக்கும் கடவுட் கொள்கையாகும். இந்த வேதாசிரமங்கள் எழுதமுடியாத நிலையில் குரு சீடர் முறையில் ஒருவர் சொல்ல கேட்பவர் மனனம் செய்ய இவ்வாறு பல்லாயிரம் வருடங்கள் காலாற்றிப்பாட்டு 'எழுதா மறை' என்ற பெயருடன் இருந்து வந்தது. காலக் செல்லச் செல்ல இந்தப் பாடல்கள் பனையோலைகளில் சாஸ்கிருத மொழியில் எழுதப் பட்டு பாதுகாக்கப் பட்டு வந்தன.

ஒக்ஸ்போர்ட் சர்வகலாசாலையைச் சேர்ந்த சமஸ்கிருத மொழியில் பாண்டித்தியம் பெற்ற மாக்ஸ் முல்லர் என்ற பேரறிஞர் நாற்பது வது காலமாக வேத ஆராய்ச்சி செய்து பனையோலை ஏட்டுப் பிரதிகளில் மாக்ஸ் மறைந்து கிடந்த அவைகளை ஒழுங்குபடுத்திப் பிழை திருத்தி ஆங்கில மொழி பெயர்ப்புடன் புத்தகங்களாக வெளியிட்டுப் பெருந்தொண்டு புரிந்துள்ளார்.

மேல் நாட்டு அறிஞர் ஒருவர் இந்து வேதங்களைக் காப்பாற்ற இவ்வளவு முயற்சி எடுத்தார் எனில் பிரபஞ்சத்தின் முதல் நூலான

வேதங்களின் பெருமை தெற்றெனப் புலனாகிறது. வேதங்களின் அந்தமாக எழுந்த உபநிடதங்கள் மேற்கு நாட்டு அறிஞர்களை வெகுவாகக் கவர்ந்துள்ளது. ஜெர்மனியப் பேரறிஞர் ஒருவர் “தத்துவ ஆய்வில் அறிஞர்கள் எந்தப் புதியபாதையைக் கண்டுபிடித்தாலும் உபநிடதங்களிலுள்ள ‘தத்துவமஸி’ அஹம் பிரஹ்மாஸ்யமி’ என்ற பேருண்மைகளை ஒருபோதும் அசைக்க முடியாது. அதிலிருந்து சிறிது கூட மாற்றம் ஏற்பட முடியாது. இந்த உலகத்தில் இயற்கை தீர்க்க முடியாத ஒரு புதிர். இந்தப் புதிர் எவ்வளவு சிக்கலானது என்பது நம் அறிவு வளர வளரத்தான் புலப்படுகிறது! இதற்கு விடைகண்டு பிடிக்க வேண்டுமானால் அதற்குள்ள திறவு கோலை அது இரகசியமாக வைக்கப்பட்டுள்ள இடத்தில் தேட வேண்டும். நம்முடைய மனக் கோயில்தான் அந்த இடம். அதைத்திறந்தால் இயற்கையின் இரகசியங்களைத் தெளிவாகக் காணலாம். இங்கேதான் உபநிடத முனிவர்கள் அதைத் தேடிக் கண்டு பிடித்து ஆத்ம ஞானம் பெற்று அழியாப் பதம் அடைந்தனர்” என்கிறார்.

உலகைப் பற்றி அறியவே ஆன்மிகம் லோகாயதம் விஞ்ஞானம் போன்றவைகள் பகீரதப் பிரயத்தினம் செய்து வருகின்றன. இவைகளில் ஆன்மிகம் அலசி ஆராய்து உலகம் உயிர்களின் நலன்கருதி சடப்போருகளைக் கொண்டு இறைவனால் உருவாக்கப்பட்டது என்கிறது. உலகில் தோன்றி மறையும் உயிரினங்கள் போல் இந்தப் பரந்த உலகமும் ஒரு காலம் இறைவனில் ஒருங்கி பின் தோன்றும் என்று ஆன்மிகம் திட்ட வட்டமாகக் கூறுகிறது. சூரியனில் ஒளிக் குறைவுகள் ஏற்பட்டு வருவதை அவதானித்த விஞ்ஞானிகளும் சூரியனின் ஒளி முழுவதும் அற்ற ஒரு காலம் இந்தப் பூமியும் அழிந்து விடும். அது நடைபெற ஜநாறு கோடி ஆண்டுகளாவது செல்லும் எனக் கூறுகின்றனர். ஆனால் கடவுள் இல்லை என்று கூறும் லோகாயதம் இந்தப் பூமி எப்படி வந்ததென்றோ? அல்லது இதன் நிலை எப்படியாகுமென்றோ? எதுவும் கூறமுடியாத நிலையிலுள்ளது. விஞ்ஞானம் இந்தப் பிரபஞ்சத்தைப் பொறுத்தவரையில் அரிச்சுவடி நிலையிலேயே அதன் ஆய்வுகள் உள்ளது.

சைவ சித்தாந்தம்.

வேதங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டவைகளே இன்றைய வைதீக மதங்கள். சாங்கியம், யோகம், நியாயம், வைசேஷிகம், மீமாம்சம் ஆகிய தத்துவங்கள். இன்றைய வழக்கில் இம்மதங்கள் இல்லை. இன்று மக்கள் பின்பற்றற்பவை வேதாந்தம் சித்தாந்தம் ஆகிய இருமதங்க ளையுமே ஆகும். ஏற்கனவே நாம் குறிப்பிட்டுள்ளதைப் போல வேதசாரம் அனைத்தையும் உபநிடதங்கள் தம்முள் கொண்டுள்ளது. இன்றைய வழக்கில் வேத உபநிடதங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டே வேதாந்தம் சித்தாந்தம் என இரு பிரிவுகள் இருக்கின்றன.

சித்தாந்தம் என்பது சைவசித்தாந்தத்தைக் குறிக்கும். பதின் மூன்றாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த மெய்கண்டதேவர் என்னும் தமிழ்நாட்டு ஞானி சைவசித்தாந்தத்தை அருளிணர். உமாபதி சிவாச்சாரியார் போன்ற அறிஞர்கள் சித்தாந்தக் கொள்கையைப் போற்றி வளர்த்தனர்.

சித்தாந்தம் முப்பொருள் உண்மையற்றிப் பேசுகிறது. இவைகளைப் பதி பக பாசம் எனக்கூறுவர். முதற்பொருள் பதியாகிய இறைவன். ஆன்மையும் உயிர்ப்புணர்வும் உடையவன். தானாக இயங்குவதுடன் சராசரங்கள் அனைத்தையும் ஆட்டிப் படைக்கும்சர்வசக்தி உடையவன். இரண்டாவது பொருள் பகவாகிய உயிர்கள். இறைவனைப் போல ஒன்றல்ல. எண்ணிலடங்காதவை. இறைவனைப் போல உயிர்ப்புணர்வு உடையன எனினும் 'யாரும் இயக்கினால் அன்றி தானாக இயங்க முடியாத எடுப்பார் கைப்பிள்ளைகள்' போன்றவைகள். மூன்றாவது பொருளாகிய பாசமாகிய ஜடங்கள் உயிர்ப்புணர்வு அற்றவை. சித்தாந்தம் கூறும் இம்முப்பொருள்களில் இறைவனும் உயிர்களும் உயிர்ப்புணர்வுடைய ஒரே இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். தன் இனமான உயிர்கள் ஆனவ னால் என்னும் இருட்கூகைக்குள் கிடந்து அல்லலுறுவதைக் கண்டு இயங்கும் கருணா மூர்த்தியான இறைவன் தனக்கென எதுவும் வேண்டாத பெருமையுடையவன். ஆயினும் உயிர்கள் மீது கொண்ட கருணையினால் ஜடப்பொருள்களினால் இந்த உலகத்தை உருவாக்கி உயிர்கள் இருக்கும்

இந்திய ஞானிகளின் தெய்வீகச் சிந்தனைகள்

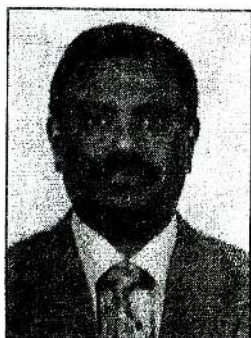
பக்குவ நிலைக்கேற்ப உடல்களை ஈந்து இந்த உலகத்தில் நடமாடி நல்வினை புரிந்து மேன்மையுற உதவுவதே இறைவன் செய்யும் ஜந்தொழில்கள் என்று சித்தாந்தம் கூறுகிறது.

மரீக்கீஸ்வாதிகளால் உலக தோற்றத்திற்குக் காரணம் கூற இன்னும் முடியவில்லை. ஆன்மிகம் கூறும் கடவுளுக்கு தந்தை யார் என்று கேலியாகக் கேட்கும் அளவுக்கு அவர்கள் வாதம் விதண்டா நிலையடைந்துள்ளது. கடவுள் தோற்றமும் முடிவும் அற்றவர், அநாதி என்று சமயவாதிகள் கூறுவதையும் அவர்களால் ஏற்றுக் கொள்ளமுடியவில்லை. பறக்கும் தட்டுகள் வந்து இறங்குவதாக செய்திகள் கூறுகின்றன. பிரமாண்டமான விண் கற்கள் சைபீரியாவிலும் வேறுசில இடங்களிலும் விழுந்தன என அறிகிறோம். இவை அனைத்திற்கும் மேலாக அமெரிக்க விஞ்ஞானியும் டாக்டருமான முடியவர்கள் 'இறந்து விட்டார்கள் என வைத்திய ஆய்வு ரீதியில் வைத்தியப் பதிவேட்டில் பதியப்பட்ட பலர்' உயிர் பெற்று அவர்கள் கூறிய அதிசய விடயங்களை வெளியிட்டு உலகை ஆச்சரியமடையவைத்துள்ளார். ஆவி வடிவங்களை அப்போதைக் கப்போது பலர் நேருக்கு நேர் கண்டு வருகின்றனர். அமெரிக்க முன்னாள் ஜனாதிபதி ரூஸ்வெல்டின் மனைவி திருமதி ரூஸ்வெல்ட் அமெரிக்க அரசமாளிகையான வெள்ளைமாளிகையில் புகழ் பூத்த ஜனாதிபதி அமரர் ஆபிரகாம் லிங்கனைப் பலமுறை சந்தித்ததாகக் கூறியுள்ளார். திருஞானசம்பந்தர் இறந்து எலும்பாக இருந்த பூம்பாவை என்னும் பெண்ணை தன் அருட்சக்தியால் எழுப்பினார் என்று வரலாறு கூறுகிறது. அதிகம் சொல்வானேன்! நம் காலத்தில் ஸ்ரீ சத்யசாயி பாபா என்னும் மகான் விஞ்ஞானக் கண்ணோட்டம் உடைய வெள்ளைக் காரர்களைத் தம் அருகிலே வைத்துக் கொண்டு நம்மால் நம்பவே முடியாத பல அற்புதங்களை நடத்தி வருகிறார்.

இன்று விஞ்ஞானிகள்கூட இது தொடர்பாக ஆய்வுகள் நடத்தத் தொடங்கி விட்டார்கள். உலகில் சாதாரண மனிதர்களுக்கு ஏற்படும் அதீத அனுபவங்களை ஆராய ஆன்ம ஆய்வுக்கழகங்களை அமைத்து

இந்திய ஞானிகளின் தெய்வீகச் சிந்தனைகள்

அதுனுடாக பல அரிய உண்மைகளை வெளிப்படுத்தி வருகிறார்கள். இவற்றின் மூலம் எமது இந்து மதத்தின் பெருமைகளை உலகம் ஒவ்வொன்றாக அறிந்து தெளிந்து வருகிறது. இன்றைய உலகில் அதீத புலனாற்றல் பற்றிய ஆய்வுகள் பெரிதும் வளர்ச்சியடைந்துள்ளன. இவற்றை 'இ.எஸ்.பி' என்று சுருக்கமாகச் சொல்லுகின்றனர். தூரக்கேட்டல், தாரக்காணல், எண்ணமாற்றம், முன்கூட்டி அறிதல், திடப் பொருளசைவால் அறிவு பெறுதல் ஆகியன இவற்றில் அடங்கும். கடவுளுக்கு இணையான ஆற்றலுள்ளவன் மனிதன். படைத்தல் காத்தல் அழித்தல் ஆகிய முத்தொழில்களை விட மற்ற எல்லாவற்றையும் மனிதனாலும் செய்ய முடியும். மனிதனுள் மாபெரும் சக்தியுள்ளது. இந்த அற்புத சக்திகள் அவனுக்குள்ளேயே புதைந்து கிடக்கிறது. கடவுள் இல்லை, உயிர்கள் இல்லை. ஆவிகள் இல்லை. ஆக உலகத்தில் இருப்பவை மாறிக் கொண்டிருக்கும் பொருள்கள்தான் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் மார்க்ஸ் வாதிடலால் மேலே சொல்லப்பட்ட உண்மைகளை மறுக்கவோ? மறைக்கவோ முடியுமா?

இலண்டன் திரு. எம்.

ஸ்ரீகந்தராசாவுக்கு

பாராட்டும் நன்றியும்

தம்பலகாமத்தைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட இவர் இலண்டனில் புலம் பெயர்ந்து வாழ்ந்தாலும் கடந்த காலத்தில் வன்வெயலாலும் கனாமியாலும் பாதிக்கப்பட்ட மாணாக் கர்களின் கல்வி வளர்ச்சிக்கு காத்திரமான உதவிகளைப்

புரிந்துவந்துள்ளார். இவரது நிதி உதவியுடனேயே இந்நூல் வெளியிடப்படுகிறது. இந்தியாவில் கல்வி பயின்ற இவர் ஒரு Bcom. பட்டதாரி பேராசிரியர் சத்தியமூர்த்தியன் பேரண்புகுப் பாத்திரமானவர். பழகுவதற்கு இனிய நண்பர். சிறந்த பண்பாளர். இவரது இந்நன் முயற்சிக்கு எமது பாராட்டுக்களையும் நன்றியுறுதலையும் “சாயி கல்வி அபிவிருத்தி நிலையத்தின்” சார்பாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம்.

எமது பெருமதிப்பிற்குரிய திரு. எம். ஸ்ரீகந்தராசாவும் அவரது துணைவியாரும் எல்லா வளமும் பெற்று சீரும் சிறப்புமாக வாழ இறைவனைப் பிரார்த்திக்கின்றோம். பகவான் ஸ்ரீ சத்தியசாயி பாபா அவர்களின் 83வது பிறந்ததினத்தை முன்னிட்டு இந்நூல் வெளியிடப்படுகிறது.

சாயி மிரகர வெளியீடுகள்

- ◆ ஆண்டவனைக் கண்டதுண்டா? - சிறுவர் பாடல் நூல்.
- ◆ இலங்கையில் ஸ்ரீ சாயியின் லீலாமருதம்
- ◆ இந்திய ஞானிகளின் தெய்வீகச் சிந்தனைகள்
- ◆ சீரடியில் வாழ்ந்த பாபா (அச்சில்)

இந்நூலாசிரியர்.....

திரு.கனகசபை வேலாயுதம் அவர்கள் அழகன் முருகன் கையிற் உள்ள வேலாயுதம் போன்றவர். தம்பலகாமப் பகுதியில் இருந்து தமிழ் வளர்க்கும் பெருந்தகை. தமிழ் எழுத்துக்களை இலக்கண காரர் உயிர் எழுத்து, மெய் எழுத்து உயிர்மெய் எழுத்து, ஆய்த எழுத்து என வகைப்படுத்தியுள்ளார்கள். திரு.வி.க அவர்கள் தமிழ் எழுத்துக்களை அழகன் முருகனோடு ஒப்பிட்டுக் காட்டுவார்கள். உயிரெழுத்துக்கள் பன்னிரண்டும் முருகனின் கண்களுக்கு ஒப்பிடுவார்கள். ஆறு முகங்களும், பன்னிரண்டு கைகளும், பதினெட்டு மெய்யெழுத்துக்களுக்கு உவமை காட்டுவார்கள். ஆய்த எழுத்தை முருகனின் வேலுக்கு ஒப்பிடுவார்கள். வேலாயுதம் ஆன்மாக்களுக்கு அருள்பாலிக்கும் அற்புத ஆயுதம். தம்பலகாமம் தந்த நமது தமிழறிஞர் வேலாயுதம் தமிழ் எழுதிக்காக்கும் தமிழாயுதம்.

தம்பலகாமம் வரலாற்றுப் பெருமைமிக்க பாரம்பரியத்தைக் கட்டிக்காக்கும் பைந்தமிழ்க் கிராமம். ஒருகாலத்தில் தம்பை நகராகப் பேரும்புகழும் பெற்றுத் திகழ்ந்தது. இன்று அன்னியர் படைவெய்ந்பாலும், இன்றைய அரசியல் சகதியினாலும் அல்லலுக்குள்ளாகி மக்கள் நிம்மதியைத் தொலைத்துவிட்டு அதனைத் தேடும் காலத்தில் பாரம்பரியத்தினை வருங்காலச் சந்ததியினருக்கு எடுத்தியம்பும் ஆற்றலை உள்வாங்கி பேனாவைத் தன் ஆயுதமாக்கி அற்புதமான படைப்புகளைத் தரும் அறிஞர் வேலாயுதனார் ஒரு பேரறிஞர் என்றால் அது மிகையாகாது. அவரது புலமை அளப்பரியது. அவரது தமிழ் நடை தனித்துவமானது. சிறுகதை, நாவல், கவிதை, கட்டுரை எனப் பல்துறைகளிலும் புலமையுடன் எழுதிவரும் அறிஞர் க.வேலாயுதம் அவர்கள் மிகவும் எளிமையாக வாழ்பவர். அன்பாகப் பழகிப் பேசும் சுபாவம் மிக்கவர். என்றும் தமிழையே மூச்சாகக் கொண்டு ஆடம்பரமற்று எழுதிக் கொண்டிருப்பவர். அவரது மகன் வே.தங்கராசா தந்தையின் புகழில் மகிழ்ந்து திளைப்பவர். தந்தைக்காற்றும் கடமைகளைக் கண்முன்னாலே நிறைவேற்றிக் காட்டுவதில் வல்லமையுடையவர். தந்தையும், தனையனும் தமிழ் தொண்டு புரிவதை நினைவுந் தோறும் நெஞ்சம் குளிக்கிறது. இந்த அறிஞர்கள் தொடர்ந்து பல்லாண்டு தமிழ்ச் சேவை செய்ய வாழ்த்துகிறேன்.

ச.அருளானந்தம்.

-கேணிப்பித்தன்-